

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤῶΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὐρίσκονται παρ'
ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐ-
θύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία
Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα
δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέ-
φονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ
δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀπο-
στελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς
Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν
ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμ-
ματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκ-
τύπωσιν νέας ταινίας.

Συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτὴ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὅδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.
Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πότε εἰσέρχεται ἡ κόρη εἰς τὸν κόσμον. — Ἥθη, ἔθιμα καὶ πα-
ραδόσεις· ἡ γυνὴ ἐν Σκύρῳ (ὑπὸ κ. Ἀγαθονίκης Ἀντωνιάδου). —
Τῷ ποιητῇ Β. Ο. (ποίημα ὑπὸ κυρίας Β. Εὐ). — Αἰσθητικὴ τῶν
ἀνθῶν : ἰτέα. — Αἰκατερίνα ἡ μεγάλη καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ
τῆς Ῥωσικῆς φιλολογίας (ὑπὸ κ. Ἰουλίης Νέφσκη). — Ἡ θρη-
σκεία μας (ὑπὸ κ. Ἑλένης Σταθοπούλου). — Ὁ Φιλελληνικὸς ἐν Ὀλ-
λανδίᾳ Σύλλογος. — Ἡ γυνὴ ἱατρὸς κατὰ τὸν XIX αἰῶνα (ὑπὸ κ.
Καρολίνας Σιούλτης). — Ποικίλα. — Περιεχόμενα τῆς ἱστορίας τῆς
γυναίκος. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ. — Συναγῆ. — Ἐπιφυλλίς.

ΠΟΤΕ Η ΚΟΡΗ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ!

Ἄφ' ἧς στιγμῆς ἡ κόρη γεννᾶται, ποιεῖται τὴν ἐπισημο-
τέραν αὐτῆς εἰς τὸν κόσμον εἰσοδόν. Κόσμος διὰ πάντα ἀνεξ-
αιρέτως ἄνθρωπον ἄνδρα ἢ γυναῖκα, γέροντα ἢ νέον, πλού-
σιον ἢ πτωχὸν δὲν εἶναι γενικῶς πᾶν ὅτι ὑποπίπτει εἰς τὰς
αἰσθήσεις, ἀλλ' ἰδιαιτάτα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν οἰκογενεῖαν
μέλη, συμπεριλαμβανομένων ἐν τούτοις καὶ τῶν συγγε-
νῶν καὶ οἰκείων τῆς οἰκογενείας. Οἱ ξένοι, οἱ ἄγνωστοι, οἱ
ἀδιάφοροι ἐλάχιστα συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαι-
μονίαν δὲν ὤφειλεν ὅθεν ἢ ἐν τῷ ξένῳ τούτῳ κόσμῳ εἰσοδος
τῆς κόρης νὰ θεωρῆται ὡς ἐπίσημον τοῦ βίου αὐτῆς γεγονός,
καὶ δημοσιογραφικῶς συζητῆται ἢ κατάλληλος πρὸς τοῦτο
ἐποχῆ.

Ἄλλ' ἢ ἐρώτησις αὕτη ἐτέθη ἡμῖν κατηγορηματικῶς καὶ
ὀφείλομεν νὰ ἀπαντήσωμεν. Ἄλλως τε ἡ μετὰ τῶν ξένων
ἐπικοινωνία ἐπιβαλλομένη εἰς πάντα ἄνθρωπον ἐπιβάλλεται
καὶ εἰς τὴν κόρην. Ἡ παρεχόμενη δὲ σήμερον αὐτῇ ἐκπαί-
δευσις καὶ ἀνατροφή εἰς τοῦτο καὶ μόνον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
τείνει : εἰς τὸ νὰ προετοιμάσῃ αὐτὴν κατάλληλως, ὅπως δια-
πρέψῃ καὶ ἐπιδειχθῇ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῶν ξένων καὶ ἀγνώ-
στων, ὅχι δὲ καὶ ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν ἢ προφρ-

λάξῃ αὐτὴν ἀπὸ τὰς παγίδας, ἃς ὁ κόσμος οὗτος παιδιᾶς
χάριν προετοιμάζει κατὰ τῆς ἀθωότητός της.

Ἄντι ὅθεν νὰ ἐρωτῶσι, πότε ἡ κόρη εἰσέρχεται εἰς τὸν κόσμον,
ὄφειλον νὰ μεριμνῶσι ποῖα τὰ κατάλληλα πρὸς τοῦτο ἐφόδια,
ἵνα ἀφόβως καὶ στερρῶ βήματι βαίνοῦσα κατάσχῃ τιμητικὴν ἐν
αὐτῷ θέσιν.

Ἡ κόρη κατὰ τὴν ἐφηβικὴν αὐτῆς ἡλικίαν εἶναι ὠραῖον
ἄνθος, μόλις τὸν κάλυκα διασχίζον καὶ ἀποκαλύπτον τὸν θη-
σαυρὸν τῶν χρωμάτων καὶ μύρων του εἰς τὰ ἐκστατικὰ τοῦ
κόσμου ὄμματα. Ἄλλ' ὅπως ὁ ἄνεμος, ἡ καταιγίς, ἡ βροχὴ
καταστρέφῃ τὸ ἄνθος, οὕτω καὶ αἱ τοῦ κόσμου κακίαι κατα-
στρέφουσι τὴν νεάνίδα εἰ μὴ καταλλήλως ἐφοδιασμένη εἰσέλθῃ
ἐν αὐτῷ.

Καὶ δὲν εἶναι βεβαίως ἡ καλλονὴ, ἡ χάρις, αἱ ξένοι γλωσ-
σαι, ἡ μουσικὴ, ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματος τὰ ἐξασφαλίζοντα
τὴν ἐν τῷ κόσμῳ εὐδοκίμησιν τῆς κόρης ἐφόδια. Ταῦτα
τοῦναντίον ἀυξάνουσι τοὺς περιστοιχοῦντας αὐτὴν κινδύνους.

Τὸ ὑπὸ πυκνὸν φύλλωμα κρυπτόμενον ἀφανὲς ἀνθύλλιον
ὀλιγώτερον διατρέχει κίνδυνον ἢ τὸ ὑπερῆφανος ἐπιδεικνυ-
μενον καὶ ἀπλῆτως διαχέον τὰ μύρα του. Καὶ ἐν τούτοις
οὕτω ἐφοδιασμένη καὶ διὰ τοῦ ἐλαφροῦ τῆς ψευδεπιπέδι
ξέως πέπλου κεκαλυμμένην ρίπτουσι αὐτὴν εἰς τὸν κό-
σμον, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἄρχεται ἡ δευτέρα πραγ-
ματικὴ καὶ γόνιμος ἀνατροφή, ἐκεῖνη ἣν πᾶς ἄνθρωπος δίδει
εἰς ἑαυτὸν. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ πνεῦμα ταξινιμοῦν μίαν
πρὸς μίαν τὰς ἀτάκτως καὶ ἐπιπολαίως ἀποτυπωθείσας ἐν τῷ
ἐγκεφάλῳ ἰδέας καὶ γνώσεις, ἐμβαθύνει εἰς αὐτὰς δι' ἡσυχου
μελέτης καὶ μεταβάλλει αὐτὰς ἀπὸ ἀπλοῦ τῆς μνήμης ἀπο-
ταμειεύματος εἰς πλουσιωτάτην ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τροφήν.

Ἄλλὰ, λέγουσι, πρέπει νὰ διασκεδάσῃ ἐνόσω εἶναι νέα καὶ
τὴν διασκέδασιν φεῦ ! τὴν ἀπόλαυσιν, τὴν χαρὰν τῆς νεότη-

πος απολαμβάνει ή κέρη, κατά τόν αιώνα μας, μόνον μετά τών ξένων. Η νεότης, και! πρέπει να διασκεδάση. Η διασκεδάσις και ή της νεότητος άμεριμνησία είναι διδυμοί άδελφοί, βαινουσαι εκ παραλλήλου και ούδέποτε αποχωρίζόμεναι. Άλλά τόν τρόπον της διασκεδάσεως όφείλει να δημιουργήση αυτή ή μήτηρ, αποδυομένη τόν παλαιόν άνθρωπον με τά ετη και τās εξεις και τās άδυναμίας του. Όφείλει να καταστή ζωηρά, ευχαρις, φιλόκαλος, αποκρύπτουσα τās δυσμορφίας του γήρατος, αναζωογονουσα τó πνεύμα της δια νέων γνώσεων, τήν φαντασίαν της δια νέων ιδεών, ίνα ευκόλως μαντεύη και επινοή τούς πόθους και τās ανάγκας της νεανικής ηλικίας, ίνα ανταποκρίνηται και συντελή εις τέρψιν και διασκεδάσιν αυτής. Αί μικρά οικογενειακά συναναστροφά, αί εκδρομαί έν συνοδεία φίλων, τά μικρά ταξείδια, είναι τόσοι τρόποι απολαύσεως και χαρās δια τήν νεότητα, όσοι και δια τήν παιδικήν ηλικίαν. Η νεότης είναι συνέχεια εκείνης.

Δέν υπάρχει λοιπόν όριον ρυθμίζων τήν εποχήν της διασκεδάσεως της κόρης. Δέν υπάρχει ηλικία όρίζουσα τήν εις τόν κόσμον εισόδον της. Εποδιάατε αυτήν δια τών καταλλήλων εποδίων. Εποδοθήτε εις διάπλασιν του ήθους και της ψυχής αυτής από της μικράς της ηλικίας και ανοίξατε τās θύρας σας εις τήν χαράν και ευτυχίαν.

Ίδετε τόν μήρμυκα πώς κατά τήν νέαν αυτού ηλικίαν φέρει πτέρυγας, ίνα υπέρ τήν γήν ίπτάμενος απολαμβάνη ανά τās αιθερίους εκτάσεις και τούς γαλανούς όρίζοντας τήν ευτυχίαν και τήν χαράν της ηλικίας του! Ίδετε αυτόν πώς παρεροχομένης της νεανικής όρμης, ανατθειμένων αυτόν ύψηλοτέρων καθηκόντων, αποσπᾶ δια τών ιδίων προσθίων άκρον τās πτέρυγας του, ίνα επιδοθή εις τά σοβαρά της μητρότητος καθήκοντα. Ούτω και ή κόρη, ή απολαμβάνουσα τās τέρψεις και τήν χαράν της νεότητος, επιδίδεται του χρόνου επελθόντος μετ' ευχαριστήσεως εις τά ύψηλά και σοβαρά καθήκοντα τά υπό του Πλάστου ανατιθέμενα αυτή.

Άς διασκεδάση λοιπόν ή κόρη ως παιδίον, άς διασκεδάση και χαρή τόν κόσμον ως νεανίς, ίνα μη εύρεθη εις τó δυσάρεστον σημείον να εύρηται και πωθή τόν γάμον, όπως δι' αυτού έλευθερωθή, χειραφετηθή και χαρή τήν ζωήν.

ΗΘΗ ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η γυνή έν Σκύρω.

Έκ καταποντισμού ή εκρήξεως σχηματισθείσα κατά τούς γεωλόγους ή ξηρά και βραχώδης νήσος Σκύρος, έστησεν υπερφάνως τās κορυφάς αυτής έν τῷ μέσῳ της θαλάσσης, ανοίγουσα ως μήτηρ φιλόστοργος τās άγκάλας εις τά δικωόμενα υπό της όρμης τών άνέμων θαλάσσια πτήνά. Μακράν ίκανώς τών πόλεων τών δύο Ηπειρών, τών προς Β. Σποράδων και τών προς Ν. Κυκλάδων νήσων, έμεινε μεμονωμένη και άπρόσιτος, περέχουσα τó ως κάτοπρον κύμα της εις τās ροδινας άκτινας του ανατέλλοντος ήλιου και τās γυμνάς ίόχρους κορυφάς της εις τās ώχράς του δύοντος.

Ός ούδέν κάλλος φυσικόν ή τεχνικόν γνωρίζεται μακρόθεν, και μόνη ή συχνή μετά τών όντων σχέσις, και τών αντικειμένων παρατήρησις φέρει εις φῶς τās ιδιότητας αυτών, ούτως ή

άγρια και άγέρωχος της νήσου καλλονή διετέλεσε και διατελεί άγνωστος έν τῇ μονώσει της. Όρεινή ούσα και βραχώδης έχει τοποθεσίας ρωμαντικές, έφ' όν ιστάμενός τις βλέπει εκτυλισσόμενα ως έν μαγικῷ πανοράματι τά της φύσεως θέληητρα' όρίζοντα έκτενή, χλοερās και άνθοστεφεϊς πεδιάδας, ώραιας άκτάς άμυώδεις, έφ' όν τó ήρεμον ή υπό της αύρας ρυτιδούμενον κύμα έναποθέτει τó γλυκύ αυτού φίλημα, βράχους λείους λουομένους άπύστως υπό τών άλμυρών της θαλάσσης ύδάτων, βράχους άκανθωτούς εις μυρίους σκορπίζοντας πλοκάμους τά απλήστως φιλοῦντα αυτούς άφρόντα κύματα, χαράδρας δι' όν έλικοειδώς κατέρχεται τó τών ποταμιών ή τών χειμάρρων ρεύμα, κρημνούς κατοπτρίζομένους έν τῷ έκτενεί και γαληνιαίῳ πελάγει, σπήλαια σταλακτικῶν έν οίς ό εισερχόμενος θκμβούται υπό τών χρωμάτων της ήριδος, τών σχηματιζομένων εκ τών εισχωρουσῶν πρωϊνῶν όκτινῶν του ήλιου. Ταύτα πάντα καθιστῶσι τήν νήσον μας μαγικήν, βυθίζουσι δέ τήν ψυχὴν του θεατοῦ εις εκστάσεις και αποσπῶσιν έντελῶς αυτήν του ύλικου αίσθητοῦ κόσμου.

Η πόλις εκτισμένη άμφιθεατρικῶς επί τινος λόφου κατά τήν ανατολικήν πλευράν της νήσου, έχει κατά μέν τήν μεσημέριαν τῇ φρούριον (βράχον άπότομον) κατά τόν βορρᾶν και δύσιν ανά έν πανάρχαιον κτήριον άμφιθεατρικόν, κατά δέ τήν ανατολήν δύο. Τά κτήρια ταύτα έργα τών κυκλώπων συνεδέοντο δια τειχῶν του αυτού είδους, περικλειόντων τήν πόλιν, ως εκ τινων σωζομένων μερῶν καταδεικνυται. λέγονται δέ πύργοι και ό προς Β. Παληόπυργος ή Παληόπεργο κατά τήν γλῶσσαν του λαοῦ.

Οί κάτοικοι της νήσου επί αιώνας μεμακρυσμένοι του λοιπού κόσμου, διετήρουν πρό τινων έτών έτι τήν άγνότατα τών παλαιῶν ήθῶν

Η κλοπή και τó εγκλημα ήσαν άγνωστα, έδιδάχθησαν δέ ταύτα παρὰ τών ξένων, μεθ' όν οί έντόπιοι άνεμίχθησαν, ταξιδεύσαντες προς εύρεσιν πόρων ζωής, ή προς εκπλήρωσιν τών προς τήν πατρίδα χρεῶν των. Εύφρεις, γενναίοι και συμπαιθεϊς προς τούς πάσχοντα, διατηροῦσι θερμήν τήν πίστιν τών φιλοξενίας είναι πολύ άνεπτυγμένον παρ' άπασι τοίς του τόπου κατοίκοις. Ίνα πλὴν ό ξένος τύχη αυτής καθ' όλον τó διάστημα της ένταῦθα διαμονῆς του, ανάγκη να μη άναμιχθῇ εις τās πολιτικές διαμάχας, ότε αναποφεύκτως αποκτᾶ έχθρούς, οίτινες εκδικούνται αυτόν εύφύεστατα. Τό σκωπτικόν πνεύμα των θά τῷ προσκολληθή τās επιτυχεστέρως τών έπωνυμιῶν. Πολλοί λαδόντες πείραν τούτου παρεστήσαν τήν πτωχὴν πατρίδα μου, ως τόπον άγρίων, ένῶ πραγματικῶς δέν είναι ή τόπος κατοικούμενος υπό λαοῦ κατά βάθος άγαθοῦ και εκτιμῶντος άνθρώπου και πράγματα κατά τήν πραγματικὴν εκάστου αξίαν.

Μίαν και μόνην πόλιν έχουσα ή νήσος, άριθμεί τόσους πεπαιδευμένους, όσους ούδὲ όλη ή επαρχία. Όσον πλὴν έπαινετή ή προς παιδευσιν τών άρρένων πρόνοια τών γονέων, τοσοῦτον κατακριτέα ή προς παιδευσιν τών θηλέων όλιγοψία αυτών. Ακολουθοῦντες τά παλαιά εκείνα και τετριμμένα, ά και παρὰ πεπαιδευμένων πολλάκις άκούει τις «Τι τά θέλει ή γυναίκα εά γράμματα» και «Τά γράμματα διαφθείρουν» στεροῦσιν αυτήν πάσης πνευματικής μορρώσεως, έθίζοντες τās κόρας από της μικράς ηλικίας εις πάσας τās εργασίας. Ός εκ

της άμαθείας δέ εις ήν διατελεϊ ή γυνή διατηροῦνται εισέτι έθιμα παλαιῶν αιώνων, άντικειμενα όλως και προς τούς στοιχειώδεις τās λογικῆς όρους. Τό πένθος επί παραδείγματι μεταβάλλει τούς μέν ανθρώπους εις επαίτας, τά δέ οικήματα εις τόπους δυσωδίας.

Η προς τήν πτωχὴν αυτὴν νήσον άγάπη και ή προς τούς γονεϊς ύπακοή, ύπάρχουσι βαθέως εγκεχαρχαγμένοι έν τῇ ψυχῇ τών Σκυρίων. Όπου δήποτε δέ της γῆς και άν ζήσωσι θά επανέλθωσιν, όπως νυμφευθῶσιν ή όπως διέλθωσι το γῆρας των, προτιμῶντες ένίοτε τās πλησίον τών συγγενῶν των στερήσεις του απολαυστικῶ τών πόλεων βίου.

Δεκαετής ή κόρη, άποφοιτῶσα του δημοτικῶ σχολείου (άν φοιτήση) καθίσταται μικρά οικοδέσποινα αναπληροῦσα τήν άπουσιάζουσαν μητέρα της, περιποιουμένη τά άδελφιά της, καθιρίζουσα τόν οίκον, κομίζουσα ύδωρ εκ της άρέκτά μακράν εύρισκομένης πηγῆς ή άλευρον εκ του μύλου προς κατασκευὴν άρτου. Η της κατωτέρας τάξεως βοηθεϊ τόν πατέρα και τήν μητέρα εις έξοχικās εργασίας και βόσκει βόας μετ' άλλων συντρόφων. Αναπτύσσεται δέ ούχι ώχρὰ και ισχνή, άλλ' εύτραφῆς και ροδόχρους, ως εύρισκομένη άπύστως έν ύπαίθρῳ, ένδυναμόνουσα εκ της κινήσεως τά μέλη της και άμερίμνος ζωσα. Τά ρόδα της πλὴν μετά τόν γάμον μαραινόνται υπό τών οικογενειακῶν φροντίδων και της μητρότητος, και εκπλήσσεται τις βλέπων τās ώραιας και άνθηράς νέας εις γραίας μεταβαλλομένας μετ' όλίγα ετη..

Από της μικράς ηλικίας ή κόρη αγαπᾶ τούς στολισμούς, αυξανόμενης δέ της ηλικίας συναυξάνει και ή προς τόν στολισμόν κλίσις της. Η εργασία έν τούτοις σώζει αυτην από τās φιλαρέσκους τάσεις της, διότι ένταῦθα ακολουθεϊται τó του Ησιόδου «Εργασίη μεν οσδέν δρεϊδος, άεργίη δέ τ' δρεϊδος» και ή γυνή πάσης τάξεως και της ανωτάτης μη εξαίρουμένης, έννοεί να εργασθῇ και αυτās άκόμη τās βαναύσους εργασίας. Συνεχέστατα άπαντᾶ τις πολλὰς Ναυσικάας, πλουούσας μετά τών θεραπεινίδων των παρὰ τó ούχι μακράν της πόλεως μικρόν ρεύμα.

Έν Σκύρω

(Έπειτα συνέχεια)

Αγαθονίκη Άντωνιάδου

ΤΩ ΝΕΑΡῶ ΠΟΙΗΤΗ Β. Ο...

Με ρόδα και με γλασεμί σε στρών' ή φόξα δρόμο
Ξανόιγ' εμπρό σου χαραυγή, και τó χαμόγελό της
Στὸ μέτωπό σου άστραπή και χάρι γλυκοχέυει...
Δροσλά σκορπίζει γύρω σου ή γελαστή σου νεότης

Όνειρο, ψάλτη, ζωνταῶ σε γλυκοστεφανώνει
Τρέχ' ή ζωή σου ήσυχη σ'άν ερημιᾶς ροάκι...
Εσὸ εἶσαι του έρωτος τ' άθάνατο τριγόνι...
Μόνον έμε ή Μοῖρα μου με' έπότισε φαρμάκι...

Έχω κρυφή μεσ' τήν καρδιά πληγή, μαζὺ και πόνο,
Γλαυτὸ και τά τραγοῦδτα μου μοιρόλογα βογκοῦνε...
Χωρίς ελπίδα σβόνουμαι, χωρίς άγάπη λυώνω...
Τά κύματα της συμφορᾶς τά στήθη μου ξεσοῦνε.

Ξεφύλλισε, μαραινεται τὸ δένδρο της ζωῆς μου,
Κάνεις δὲν βρέθηκε, κάνεις τὴν ρίζα να δροσίση.
Χάος ἀνοίχτηκε φρικτὸ 'στὸ βάθος της ψυχῆς μου,
Αὐτὸ δὲν βρίσκειται ψυχὴ τὸ χάος να γεμίση.

Κ' ἐγὼ ζητοῦσα τὴν χαρὰ, τὸ άγνωστο ζητοῦσα
Κ' ἀργίεινε τὸν έρωτα δευλὰ να σιγοψάλλη
Η νεότης μου' τραγοῦδισε εκείνο π' αγαποῦσα,
και τὸρα εἶναι έρημη μεσ' στης ζωῆς τὴν ζάλη.

Του κάκου τριαντάφυλλα 'στὸ μέτωπό μου βάρω!
Νὰ ζω ποθῶ και ν' αγαπῶ, μα σβόνετ' ή ζωή μου...
Χλωμάζουσε τὰ λουλουδα 'στὸ μέτωπό μου π'άνω,
Και φέυγει με τὸ μῦρο τους θρηνώντας κ' ή ψυχὴ μου.

Μη με' έρωτᾶς γλατ' ή ζωὴ μαρτύριο εἶν' γλαμέρα,
Αν εἶν' ό πόρος κληρος μου κ' ή δάφνη στεφανό σου
Βρίσκω γλυκάδα και τροφή σε δάκρυα χυμένα...
Ό Γολγοθᾶς εἶν' δρόμος μου ό Παρρασός δικός σου.

Ψάλλε, ἀηδόνι, τὴν χαρὰ και της ζωῆς τὴν χάρι.
Ψάλλε τὰ ρόδα τὸ πρωτ, τὸ βράδυ τὰ άστέρια,
Τὴν νεότη και τὸν έρωτα, δε, τι τ' ἀηδόνι ψάλλει,
Κ' άφες γλα με τὸν θάνατο, με' αυτὸν εἶμαστε ταίρια.
Έν Άδριανουπόλει

Β. Π. Εῦ.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Ευτυχῆς ή κόρη ή άφελῆς και άγνή παρθένος, ή φιλοδοξούσα τόν στολισμόν τών άνθηρῶν και μυροβόλων λειμώνων. Ευτυχῆς ή άγνοοῦσα τās παραφόρους και προσκαίρους της ζωῆς απολαύσεις και εύρισκουσα έν τῷ πλουσίῳ της φύσεως βιβλίῳ, έν τῇ μελέτῃ τών φυτῶν και άνθων τροφήν ίκανήν δια τó πνεύμα και τήν άγνήν καρδίαν της. Τό έαρ φέρει αυτῇ πλουσίαν συγκομιδὴν χαρᾶς και απολαύσεως και τά ανά πᾶσαν πρωϊαν δρεπόμενα άνθη ίκανοποιουσι τά άθῶα και ποιητικά αυτῆς όνειρα. Ό κήπος είναι δια τήν κόρην άνεξάντλητος πηγὴ ευτυχίας και γνώσεων. Ότὲ μεν δια μαγικῆς της τέχνης προόδου μεταβάλλει ή λεπτοφυῆς αυτῆς χείρ τά άνθη εις άρωματικά λυκώρια, εις πολύτιμα μύρα, ή εις ευεργετικά και ύγιεινά ήδύσματα. Άλλοτε πάλιν αποτυπεϊ επί του άψύχου χάρτου ή ύφάσματος δια δεξιῶ χρωστήρος τήν βασιλίσσαν του έαρος με τó σφαιρικόν σχῆμα της, τούς άγνούς χρωματισμούς της, τó γλυκοπράσινον φύλλωμά της, τās προστατευτικās ακάνθας της, τήν λούουσαν αυτην δρόσον και τήν επ' αυτῆς ίπταμένην ψυχὴν. Άλλοτε τó χαρίεν άνθος κατασκευάζεται δια βελόνης και χρωματιστῶν νημάτων, δι' άραχνοειδούς ύφάσματος, δι' έλοσηρικῶ, βελουδου ή λεπτοῦ χάρτου.

Η μελέτη του άνθους, αί προς άκομψμῆσιν της φύσεως καταβαλλόμεναι προσπάθειαι πληροῦσι τήν ψυχὴν της κόρης άγνοτάτων συγκινήσεων και διανοίγουσι πρό τών εκπέπληγμένων όφθαλμῶν αυτῆς κόσμους τέως άγνώστους πλήρεις θαυμασιῶν πραγμάτων. «Τά άνθη, εἶπερ ό Πλάτων, εἶναι ή χαρ-

μονή τῶν δένδρων». Καί ἡμεῖς προσθέτομεν καί ἡ εὐτυχία τῶν ἀγαπῶντων καί καλλιεργούντων αὐτά.

Διερμηνεῖς τῶν εὐγενεστέρων ἡμῶν αἰσθημάτων τὰ ἄνθη περιβάλλουσι διὰ τῆς γοητείας των καί τὸν ἄγρον ἔτι αὐτὸν ἔρωτα, ὃν ὁ θεῖος Πλάτων ὀνομάζει «θείαν ἔμπνευσιν». Τὸ θεῖον τοῦτο πάθος ἐκδηλοῦται σιωπηλῶς διὰ τῆς ἀφελούς καί μυστηριώδους τῶν ἀνθέων γλώσσης. Ἄνθος λευκόν, κρῖνον μυροβολον προσέφερον ὁ ἄγγελος πρὸς τὴν ἀειπαρθένον εἰς ἐκδήλωσιν τῆς θείας ἀγάπης, τῆς θείας ἐπ' αὐτῆς χάριτος. Ἄνθη προσέφερον οἱ πρόγονοι ἡμῶν πρὸς τὴν πιστὴν τῆς καρδίας των. Τὰ γοητικὰ βιβλία εἶναι πλήρη ἐμβλημάτων ἐξ ἀνθέων. Οἱ Κινεζοὶ ἔχουσιν ἀλφάβητον ἐξ ἀνθέων καί φυτῶν. Ἐπὶ τῶν βράχων τῆς Αἰγύπτου ἀναγινώσκει τις μέχρι σήμερον τὰς νίκας καί τοὺς θριάμβους τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων συμβολοποιημένας δι' ἀνθέων. Αἱ ὠραῖαι ὀδαλίσκαι μεταχειρίζονται συνεχῶς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ἵνα ἐκδικηθῶσι τοὺς περιφρονούντας καί ὑβρίζοντας αὐτάς δεσπότας καί τυράννους.

Ἡ γλῶσσα τῶν ἀνθέων διερμηνεῖ ἐπίσης καλῶς τὸ αἶσθημα τῆς φιλίας, τῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς υἱικῆς στοργῆς, τοῦ μητρικοῦ φίλτρου. Μόνος ἐν τῇ φυλακῇ του δυστυχῆς τις Κινεζος ἄρχων Σὺν-γὰν παρηγορεῖται ἐξετάζων καί μελετῶν τὰς σημασίας τῶν ἀνθέων, ἅτινα ἡ θυγάτηρ του συνήθριζε κλαίονσα δι' αὐτὸν! Ὀλίγας δὲ πρὸ τοῦ θανάτου του ἡμέρας ἀπέστειλεν αὐτῷ δύο μαραμμένα κρῖνα, ἵνα τῷ ἐκδηλώσῃ τὴν τῆς ψυχῆς τῆς ἀγνότητα, ἐν ταύτῳ δὲ καί τὴν τρομερὰν τύχην, ἧτις τὸν ἀνέμενε. Καθ' ἑκάστην συναντῶμεν ρακενδύτους ἀγυόπαιδας προσφέροντας μικρὰν ἀνθοδέσμην ἀντὶ ὀλίγων λεπτῶν, ἅτινα θὰ χρησιμεύσωσιν πρὸς ἀγορὰν ἄρτου διὰ τὴν ἀσθενῆ μητέρα. Προσφέρων ῥόδον ὁ ποιητὴς Σαδὴ πρὸς τὸν κύριον, ὅστις εἶχεν ὑποδουλώσει αὐτὸν ἀνέκτησε διὰ τῶν ἐξῆς λόγων τὴν ἀνεξαρτησίαν του: «Πράττε τὸ καλὸν ἐνόσω δύνασαι, διότι ἡ ἐποχὴ τῆς ἰσχύος εἶναι ἐπίσης παροδικὴ ὅσον ἡ διάρκεια τοῦ ῥόδου τούτου». Τοιαύτη ἡ δύναμις τῶν ἀνθέων, ὧν τὴν ἱστορίαν καί τὸν βίον ἀνελάβομεν νὰ ἐκθέσωμεν.

Μάρτιος. Ἰτέα

Ἡ Ἰτέα τὸ μελαγχολικὸν τοῦτο δένδρον, ὅπερ οἱ ποιηταὶ μας ἀρέσκονται νὰ θέτωσιν ἐπὶ τοῦ τάφου μεταξὺ δύο κυπαρίσσω «ὄπου δὴ: δυὸ κυπαρίσσια καί εἰς τὸ μέσον δυὸ ἰταῖς, ἐκεῖ μέσα εἶμαι θαμμένη» κτλ. δὲν ἔχει βεβαίως πατρίδα τὸ νεκροταφεῖον, ἀλλ' οὔτε τὴν ὠραίαν ἑλληνικὴν γῆν. Ἡ Ἰτέα ἔχει πατρίδα τὴν Βαβυλῶνα, τὴν πλουσίαν ἐκείνην τοῦ Ναβουχοδονόσορος χώραν, παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς ὁποίας δάση ὀλόκληρα ἰτεῶν ἐπεκτείνονται. Ὡς ξένη λοιπὸν εἰς ξένους τόπους ἡ Ἰτέα ὑψοῦται μελαγχολικῆ, μόνον δὲ κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα κυριευμένη ὑπὸ παραφύρου ἐλπίδος στεφανώνει μὲ ἄνθη τὴν μακρὰν καί ὠραίαν κόμην τῆς, καί δέχεται μετὰ χαρᾶς τὰς ἀρωματικὰς θωπείας τῆς μυροβόλου αὔρας τῆς ἀνοίξεως.

Χαριέντως κλίνουσα καί φιλαρέσκως ἐγκατοπτριζομένη ἐν τοῖς κόλποις δροσερᾶς καί κρυσταλίνης πηγῆς φαίνεται μαγευμένη ἀπὸ τὰ κάλλη τῆς καί ζητοῦσα νὰ σβύσῃ τὸ καταφλεγὸν αὐτῆν τῆς νοσταλγίας πῦρ ἐν τῇ δροσερᾷ τοῦ ῥύακος κοίτῃ. Μάταιος πόθος! ματαία ἐλπίς! Οὐτὲ Νύμφη ἢ Νηρηΐς, ἀλλ' οὔτε ἔρωτύλος Ζέφυρος δύναται νὰ ἀποδώσωσιν αὐτῇ

ὅ,τι ἔχασεν, ὅ,τι ζητεῖ. Σπεύδει ὅθεν νὰ ἀποσπάσῃ τὰ ὠραῖα ἄνθη ἀπὸ τὴν κόμην τῆς, μελαγχολικὸς δὲ καί τεθλιμμένος ἀντηχεῖ ὁ στεναγμὸς τῆς ἐν τῇ ἡμερίᾳ τῆς νυκτός.

Ἰτέά μου μελαγχολικῆ, τοῦ πένθους εἶσαι σύντροφος
Εἶσαι τὸ δένδρον ποῦ πονεῖ, τὰ δάκρυά μας ἔννοεῖ,
Εἰς τὴ γλυκεῖά σου τὴ σκιᾶ, σκιάσε τὴ μαύρη μου καρδίαν
κρύψε τὰ δάκρυά μου, καλὴ γλυκεῖά Ἰτέά μου.

**ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ Η ΜΕΓΑΛΗ
ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ**

Α'. δραματικὸν ἔργον τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸ 1772 παρασταθεῖσα τὸ πρῶτον τρίπρακτος κωμῶδία αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ω! Καιροί!*» Διὰ τῆς κωμῶδίας ταύτης ἡ ἔξοχος συγγραφεὺς ἐστιγματίζε τὴν πολυτέλειαν, ἀποδεικνύουσα δι' ὠραιοτάτων σκηνῶν τὰς τρομερὰς καί καταστρεπτικὰς συνεπείας αὐτῆς. Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Αἰκατερίνης καί ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐθριάμβευσε καί μεγάλως περιέστειλε τὴν πρὸς τὴν πολυτέλειαν καί τὴν σπατάλην ροπὴν τοῦ Ρωστικοῦ λαοῦ. Β'. ἔργον αὐτῆς εἶναι ὁ «*Ἀρτεθάλαμος μεγάλου ἄρχοντος*» κωμῶδία μονόπρακτος. Ἐν αὐτῇ ἡ συγγραφεὺς ἀπεικονίζει πιστότατα τοὺς διαφοροὺς τύπους τῶν προσλιπαρούντων τοὺς ἄρχοντας ἐπὶ ἰδιοτελεῖ σκοπῶν τὸ γλυκὺ, ταπεινόν, χαμερπές, μελίρρυτον ὕφος ἐκείνων ὅσοι προσέρχονται μὲ ἐλπίδας ἐπιτυχίας, ἀπέρχονται δὲ μανιώδεις ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ σκοποῦ των. Τὸ ἔργον τοῦτο προεκάλεσεν ἄπλετον γέλωτα καί ἰλαρότητα, ἀνέδειξε δὲ τὴν συγγραφεῖα βαθὺν μελετητὴν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Γ'. ἔργον αὐτῆς εἶναι «*ἡ Κλειωμένη μνηστὴ*» χαριέστατον κωμειδύλλιον. Δ'. «*Ἡ ἑορτὴ τῆς δυσθύμου Κυρίας*» κωμῶδία ἠθικωτάτη εἰς πέντε πράξεις, ἐπικρινούσα τὰ ἐλαττώματα τῶν εὐγενῶν κυριῶν τοῦ 1779, καί γελοιοποιούσα τοὺς δῆθεν μεγαλεπήθους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἵτινες ἐσχεδιάζον νὰ ἀντρέψωσι καί τὴν γῆνιν ἔτι σφαίραν χωρὶς οὔτε ὄβολον νὰ ἔχουσιν ἐντὸς τοῦ θηλακίου των.

Ε'. «*Ἡ κ. Βεσνικόβα καὶ ἡ οἰκογένειά τῆς*» κωμῶδία μονόπρακτος, δι' ἧς χαριέστατα ἀπεικονίζεται τὸ κακόν, τὸ ὅποιον δύναται νὰ προξενήσῃ ὄλως ἀκουσίως τῆς γυνῆ φλύαρος. ΣΤ'. «*Ὁ ἀπαταῖων*» κωμῶδία εἰς πράξεις πέντε, δι' ἧς ἐξελέγχονται ὡς ψευδεῖς ὑποκριταὶ καί ἀπατεῶνες οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μάγοι καί πνευματισταί, οἵτινες ἐξηπάτων τὸν λαόν, δι' ἰσχυρίζομενοι ὅτι εὐρίσκοντο εἰς μυστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πνευμάτων. Ζ'. «*Ἡρωὶς τῆς κωμῶδίας ταύτης*» εἶναι ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα Καλιφάγκερστον ὑπενοούμενος κόμης Καλιόστρος, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ διαμονὴν του τὸ 1772, ἠθέλησε νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον σπουδαίου πνευματιστοῦ, τοῦ ὁποίου ὅμως τὰ τεχνάσματα ἀπεκαλύφθησαν, καταστήσαντα αὐτὸν καταγέλαστον. Ζ'. «*Ὁ γόης*» κωμῶδία πεντάπρακτος ὑπὸ τὸ αὐτὸ τοῦ ἀπαταῖωνος πνεῦμα συγγραφεῖσα καί γελοιοποιούσα τοὺς σαρκατάνους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τὸ ἔργον τοῦτο μετεφράσθη εἰς τὸ γερμανικόν, ἔχειροκροτεῖτο δὲ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς σκηνῆς μέχρι τοῦ 1830. Η'. «*Τὶ στοιχεῖζει ἐν καλῶν ἀσπρορροῦ-χωρῶν*» ἀπομιμήσις τῆς κωμῶδίας τοῦ Σικισπύρου «*Αἰ κουμπά-*

ραι». Θ'. «*Ὁ Χαμὰμ τῆς Σιβηρίας*» κωμῶδία πεντάπρακτος, δι' ἧς ἐγελωτοποιοῦντο αἱ προλήψεις τοῦ Ρωστικοῦ λαοῦ, ἃς ἡ συγγραφεὺς κατεπολέμησε εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Εἶναι ἱστορικὸν ἄλλως ὅτι εἰς τὴν τράπεζαν Αἰκατερίνης τῆς Μεγάλης ἐκλήθητο πάντοτε 13 συνδαιτημόνες. Ι'. «*Ἡ ἔγδο τοῦ φόβου καὶ τῆς δυσπιστίας ἀπουσιθεμένη οἰκογένεια*» κωμῶδία πεντάπρακτος παρασταθεῖσα διὰ πρῶτην φορὰν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Μεγάλου Θεάτρου τὸ 1789. Ὁ ἠθοποιὸς Δημητρώσκη ὅστις μετ' ἀμιμήτου ἐπιτυχίας ὑπεκρίθη τὸ πρόσωπον τοῦ δουλοπρεποῦς ἀνδρός, τοῦ ἥρωος τῆς ὠραίας ταύτης κωμῶδίας ἔλαθεν ὡς δῶρον τὴν ἐσπέραν ἐκείνην παρὰ τῆς ὑψηλῆς συγγραφῆς θαυμασίαν ἀδαμαντοκόλλητον ταμβακοθήκην, οἱ δὲ λοιποὶ ἠθοποιοὶ σακχαρωτὰ σφαιρίδια, ὧν ἕκαστον περιέκλειεν ἐπιταγὴν ἐκ 2 χιλ. ρουβλ. Ὁ διευθυντὴς τῆς σκηνῆς Κραποβίτσκη ἔλαβε 10,000 ρουβλ. ἅτινα τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκόπησαν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ ἐν τῷ νομισματοκοπιεῖ τῆς Πετροπόλεως.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Αἰκατερίνα ἀντήμιυε τοὺς ἠθοποιούς, τοὺς διδασκάλους τοῦ λαοῦ τῆς, ὡς ὠνόμαζεν αὐτούς, ὁσάμεις οὗτοι ὑπεκρίνοντο ἐπιτυχῶς τὰ πρόσωπα, ἅτινα ὑπέδύοντο.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐστεμμένη αὐτῆ τῆς σκηνῆς ἡρωὶς ἠνόησεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὸν σκοπὸν τοῦ θεάτρου, καταστήσασα τὸ Ἑθνικὸν θέατρον Ἑρωσικὸν πανδιδακτήριον, ἐνθα εὐγενεῖς καί ἄστοι, πλοῦσιοι καί πτωχοὶ διεσκέδαζον ἐπὶ τῇ γελοιοποιήσει τῶν ἐλαττωμάτων καί παθῶν των καί ἐδιδάσκοντο συγχρόνως πῶς νὰ ἀπαλλαγῶσι τούτων. Ὡς δ' ὁ Περικλῆς παρεῖχεν εἰς τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν εἰσιτήρια τοῦ θεάτρου, οὕτω καί ἡ ἔξοχος γυνὴ τοῖς πλείστοις μὲν παρεῖχε δωρεὰν τὴν εἴσοδον, ὠρισμένη δὲ εὐτελεστάτη τιμὴ ἦτο διὰ τοὺς πληρόνους. Διὰ τὰ θεωρεῖα καί τὰς πρὸ τῆς ὀρχήστρας πολυτελεῖς ἔδρας ἐπλήρωνον 2—3 ρουβλ. ἐνῶ διὰ τὰς λοιπὰς τῆς πλατείας θέσεις ἐπλήρωνον 1 μόνον ρουβλῖον.

(Ἐκ τοῦ Ρωστικοῦ)

Ἰουλία Νέφσκη.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΜΑΣ

Τίνος εὐλαβοῦς ἡ καρδία μένει ἀνάληγτος εἰς τὴν ὀσημέραι φθίνουσαν πρὸς τὴν θρησκείαν ἀγάπην; Κυριώτατον μέλημα παντός ἐκπολιτισθέντος λαοῦ ὑπῆρξεν ἡ θρησκεία. Παρ' ἡμῖν ὅμως ἐνθα τὰ πάντα εἰρή καί κατὰ τύχην βαίνουσι οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ μεριμνήσῃ περὶ τοῦ ὀσημέραι καταπίπτοντος θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Τὸ ροβερόν τοῦτο διὰ πᾶσαν κοινωνίαν κακὸν δὲν ἔπρεπε νὰ εἰσχωρήσῃ ἐν Ἑλλάδι, καθ' ὅσον ὅτε ἡ δουλεία ἐδέσμευε τὴν προσφιλεῖ ταύτην χώραν, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν προγόνων ἡμῶν ὑπῆρχον συνηνωμένα τὸ τε ἱερὸν τῆς θρησκείας καί τῆς ἐλευθερίας πῦρ. Οὕτω δὲ διὰ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως καί τοῦ ἐνθέρμου πατριωτισμοῦ κατῶρθωσεν ἡ δρᾶξ ἐκείνη τῶν Ἑλλήνων, ὅ,τι μυριάδες ὀλόκληροι μαχητῶν δὲν ἠδυνήθησαν ἀλλαγῶ νὰ κατορθώσωσι. Διὰ τοῦ χυθέντος δὲ ὑπὲρ πίστεως καί πατρίδος καί οὕτω καθαρῶς σθέντος αἱματός των, ἐκληροδότησαν ἡμῖν ἐλευθερὰν τὴν μικρὰν ταύτην γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Καί κατὰ πόσον μὲν εἰμεθα ἐφάμιλλοι ἐκείνων ὡς πρὸς

τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα ἄγνωστον τοῦτο τυγχάνει, ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν ὅμως ἀδιαφοροῦμεν. Διὰ τὴν θρησκείαν ὑπὲρ ἧς μυριάδες ἐμαρτύρησαν! τὴν θρησκείαν, ἣν ὁ προαιώνιος Θεὸς μορφήν ἀνθρώπου λαβὼν καθήγιασεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ! τὴν θρησκείαν ὑπὲρ ἧς τόσοι μάρτυρες ἀδελφοὶ ἡμῶν ἔχυσαν μέχρι ἐσχάτης ρανίδος τὸ αἷμα των.

Τὸ κακὸν δεῖται θεραπείας συντόνου, καθάπερ τῆς θρησκείας κλονιζομένης καταρρέει πᾶσα ἡ κοινωνικὴ εὐημερία, ἠθικὴ ἄνευ θρησκείας δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, οὔτε ἀγάπη. οὔτε φιλοπατρία ἄνευ ἠθικῆς. Ἡ θρησκεία μόνη ὑποδαυλίζει καί θερμαίνει πᾶν εὐγενὲς καί ἱερὸν αἶσθημα, ἄνευ αὐτῆς πάντα σαθρὰ καί ψευδῆ καί ἀπατηλά. Ὡς δὲ σαθρὰ καλύθη καταρηννίζεται διὰ τῆς ἐλαχίστης τοῦ ἀνέμου πνοῆς, οὕτω καί καρδία γεγυμνωμένη πάσης ἠθικῆς χάριτος εἶναι ἐπιδεκτικὴ παντός κακοῦ διαλογισμοῦ καί ἀντιχριστιανικοῦ αἰσθήματος.

Μορφώσωμεν ὅθεν, ὃ μητέρες, τὰς ἑλληνίδας χριστιανικῶς, διότι παρ' αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἡ ἠθικοποίησις καί χριστιανικὴ μόρφωσις τῶν πολιτῶν.

Πρὸς γενικωτέραν ὅμως θρησκευτικὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ, πρὸς μόρφωσιν τῶν τέκνων ἐκείνων, ὧν οἱ γονεῖς ἀμαθεῖς καί ἀγράμματοι, ἔχομεν ἀνάγκην μεμορφωμένων ἱερέων, οἵτινες εἶναι ὁ μοχλὸς τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν ἀγάπης, οἵτινες διὰ τῆς διδασκαλίας των καί τοῦ συναίσθηματος τῶν ἱερέων αὐτῶν καθηκόντων ἐμπνέουσι πρὸς τὸν ἀμαθῆ λαόν, τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν, καί πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην. Εὐτυχῆς ἦθελεν εἶσθαι ἡ Ἑλλάς ἐὰν ἡ κυβέρνησις καί οἱ πολυμαθεῖς καί φιλόθεοι ἡμῶν ἀρχιερεῖς ἐμερίμων μετὰ μείζονος ζήλου ἐπὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τῶν ἱερέων, δι' ὧν ἦθελεν ἀνυψωθῆ τὸ θρησκευτικὸν γόητρον εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῷ θέσιν. Ἐὰν οὗτοι ἀνεμιμνήσκοντο ὅτι ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς ἦσαν οἱ πρῶτοι ὑψώσαντες τὸ ἱερὸν τῆς ἐθνεγεργείας ἡμῶν λάβαρον, ἦθελον ἀναγνωρίσει τὰς δικαίας ἡμῶν παρατηρήσεις ἐπὶ τῇ ἀδιαφορίᾳ καί ἀμαθείᾳ τῶν πλείστων ἱερέων.

Ἐὰν εἴχομεν πλείονας ἱερεῖς μεμορφωμένους καί ἐστολισμένους διὰ πάσης χριστιανικῆς ἀρετῆς, δυναμένους νὰ ἐμπνεύσωσι θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, πάντες θὰ προσήρχοντο μετὰ χαρᾶς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἐνδιαίτημα. Καταλείποντες δὲ τὰς μερίμνας καί τὰς θλίψεις τοῦ προσκαίρου τούτου κόσμου ἦθελον ἐντροπᾶ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, καί ἀρέσθαι διὰ τῆς προσευχῆς σθένος, ὅπως ἀντιμετωπώσωσι τὰς θλίψεις καί πικρίας τοῦ βίου.

Τρίπολις.

Ἐλένη Σταθοπούλου

Ο ΕΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ἐθροῦτως ἐξακολουθεῖ τὸ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν εὐεργετικώτατον ἔργον τοῦ ἐν Ὀλλανδίᾳ συστηθείς φιλελληνικός Σύλλογος. Οἱ ἐν τῇ ξένῃ Ἑλληνες ὅσοι λησμονοῦσι τὴν γλῶσσαν καί τὴν πατρίδα των, ἃς διδασκῶσι παρὰ τῶν φιλελλήνων ἐκείνων ξένων τὰ πρὸς ἀμφοτέρας καθήκοντά των. Οἱ ἐνταῦθα δὲ φιλοδοξοῦντες στάδιον προόδου διὰ τὴν νηπιάζουσαν ἔτι σύγχρονον Ἑλληνικὴν φιλολογίαν, ἃς ὑποστηρίξωσι τὸ εὐγενὲς ἔργον, ὅπερ εὐγενεῖς ἄνδρες χάριν ἡμῶν, χάριν τῆς γλώσσης μας ἀνέλαβον.

Ο φιλελληνικός Σύλλογος συνεπέστατος εις τὰς ἀρχὰς τοῦ προγράμματός του, μεθ' ὅλην τὴν ἀδιαφορίαν, ἣν οἱ πλείστοι τῶν ἡμετέρων πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ ἐπεδείξαντο, προέβη εἰς ἐκδόσιν μηνιαίου περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλλάς», ἐνῶν πολλὰ μὲν ἐκ τῆς ἡμετέρας φιλολογίας δημοσιεύονται εἰς δύο γλώσσας, πολλὰ δὲ περὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς γλώσσης ἡμῶν καὶ τῆς γνησίας ἑλληνικῆς προφοράς ἐν τῇ Ὀλλανδικῇ γλώσσῃ σαφῶς ἐκτιθενται.

Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ εἶδομεν ἀναδημοσιευθῆν ἐν τῷ β'. τεύχει τοῦ ἐν λόγῳ Περιοδικοῦ («Ἑλλάς») τὴν ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς συνεργάτιδος ἡμῶν κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ δημοσιευθεῖσαν πέρυσι ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» χριστιανιστάτην ἔμμετρον περιγραφὴν τοῦ βίου ἐν τοῖς λουτροῖς τοῦ Loben-Stein, μεταφρασθεῖσαν εἰς τὴν Γερμανικὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνομαθοῦς καθηγῆ τοῦ κ. Wolf.

Ἐπικαλούμεθα καὶ πάλιν τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῶν κ. κ. συνδρομητριῶν ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ φιλελληνικοῦ τούτου Συλλόγου, παρακαλοῦσαι ἰδίᾳ ἐκείνας πρὸς ἃς ἀπεσταλκεν κανονισμοὺς αὐτοῦ νὰ γνωρίσωσιν ἡμῖν, ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ ἐγγραφῶσι μέλη. Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶναι μόνον ἕξ χρ. φρ. Ποσὸν εὐτελέστατον ἐν σχέσει πρὸς τὸν εὐγενῆ σκοπὸν, ὃν ὁ ἐν λόγῳ Σύλλογος ἐπιδιώκει.

Η ΓΥΝΗ ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ XIX ΑΙΩΝΑ

Ρωσία.

[Συνέχεια ἴδε ἀρ.102]

Τάσιν τις πρὸς εὐτερέραν μάθησιν ἀνεπτύχθη παρὰ τῇ ρωσίδι γυναικὶ κατὰ τὸ 1861. Εἰς ἐπίτευξιν ὅθεν ἀνωτέρας γυναικείας πνευματικῆς ἀναπτύξεως διοργανώθησαν λύκεια, γυμνάσια, σχολαὶ πρακτικαί, σχολαὶ ἐπαγγελματικαί, σχολαὶ ἐπιστημονικαί. Ὁ περιορισμένος ἀριθμὸς τῶν ἰατρῶν ἐν χώρῃ ἧς ὁ πληθυσμὸς τόσῳ διεσπαρμένος τυγχάνει διήνοιξεν αὐταῖς στάδιον ἐπιστημονικῆς δράσεως. Ἐπὶ ἀκταστῆν ὅλην αἱ γυναῖκες ἐν Ρωσίᾳ ἠγωνίσθησαν καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ συνελύσεων καὶ συλλόγων καὶ δι' ἀναφορῶν, μέχρις οὗ κατὰ τὸ 1870 οἱ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων 24 τὸν ἀριθμὸν προσνήχθησαν νὰ διδάξωσι δωρεάν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐπιστημονικαῖς σχολαῖς. Ἐκ' τῶν 24 τούτων καθηγητῶν 16 ἦσαν Ἀκαδημαῖοι.

Δυστυχῶς πολλοὶ τῶν κυριῶν φοιτητριῶν ἐλησμονήθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἠθέλησαν νὰ ἀφομοιωθῶσιν ἐν πᾶσι πρὸς τοὺς ἀνδρας. Ἐντεῦθεν ἡ κεκαρμένη κόμη, τὰ ὄμματόυαλια, τὸ κάπνισμα, ἅτινα προὐκάλεσαν τὴν κατ' αὐτῶν ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τὴν διακοπὴν τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων τῇ διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ. Ἡ ἀπότομος αὕτη μετατροπὴ προὐκάλεσε τὴν ἀνά τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης Ὀδύσσειαν τῶν Ρωσίδων. Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ζυρίχης συνέρρευσαν τόσαι Ρωσίδες φοιτήτριαι ὥστε ἡ μετανάστευσις τῶν αὐτῆ ἔλαβε χαρακτῆρα πολιτικόν. Δι' αὐτοκρατορικοῦ ὅθεν Οὐκάζιου διετάσσοντο αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φοιτήτριαι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν χώραν των, ἄλλως ἤθελον θεωρηθῆ ἐξόριστοι. Ἄντι ὅμως διὰ τοῦ μέτρου τούτου νὰ περισταλῆ τὸ κακὸν αἱ νέαι ἐπιστήμονες διεσπάρησαν ἀνά πᾶν

σημεῖον τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου κόσμου, μετερχόμεναι ἐπικερδέστατα τὸ ἱατρικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα.

Πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ τὸ ὑπουργεῖον διέταξε τὴν ἐκ νέου λειτουργίαν τῶν ἐν Ρωσίᾳ ἐπιστημονικῶν σχολῶν, ὅπερ ἐνεθάρρυνε μεγάλως τὰς Ρωσίδας γυναῖκας, αἵτινες δι' ἀναφορὰς των ἀνήνεχθησαν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον II.

Συνεπεῖα τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐξεδόθη Οὐκάζιον τῇ 2 Νοεμβρίου 1872, δι' οὗ ἐπετρέπετο εἰς τὰς Ρωσίδας νὰ κατατάσσωνται ὡς φοιτήτριαι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πετροπόλεως. Ἡ ἐν αὐτῷ φοιτήσις διήρκει ἐπὶ τετραετίαν. Ἴνα δὲ φοιτήτριά τις καταταχθῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τούτῳ ὄφεικε νὰ ἔχη συμπληρώσει τὸ 20ον ἔτος τῆς ἡλικίας της, νὰ παρουσιάσῃ ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν νενομισμένην προεισαγωγικὴν ἐξέτασιν. Τετρακόσαι ὑποψῆφοι ἐπαρουσιάσθησαν κατὰ τὸ 1ον ἔτος· ἐλλείπει δὲ θέσεως ἐγένοντο δεκάτι μόνον 90.

Ἐπεται συνέχεια Καρολίνα Σιούλτς ἱατρός.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αἱ κυρίαι καὶ ὄχι οἱ κύριοι. Ἡ σύζυγος τοῦ λόρδου Δ. γνωστὴ διὰ τὰς ἀπολυτόφρονας ἰδέας της περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς ἔδωκε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τῶν Ἀπόκρων ἐπίσημον χροσοπερίδα, ἐν ἧ πάσα ἡ ἀριστοκρατία τοῦ Λονδίνου ἦν κελυμμένη.

Τὰ προσκλητήρια τῆς Μιλαιδῆς Δ. εἶχον ὡς ἐξῆς: «Καταργῶ τὴν τόσῳ ἀνοήτως ἐπικρατήσασαν ἕξιν, καθ' ἣν αἱ κυρίαι παρατεταγμέναι ὡς ὀδάλισσαι πρὸ τῶν, δίκην μεγαλοπρεπῶν πασάδων, περιφερομένων Κυριῶν ἀναμένουσι τὴν καλὴν αὐτῶν διάθεσιν, ὅπως μεταξὺ αὐτῶν ἐκλέξωσιν ἐκείνην, ἣτις τοῖς ἀρέσκει καὶ συγχορεύσεται μετ' αὐτῆς. Παρ' ἑμοὶ αἱ κυρίαι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξωσι χορευτὴν, θέτουσαι πλέον φραγμὸν εἰς τὸ βάρβαρον αὐτὸ ἔθιμον.

Ἐπὶ τὸν ἕνα καὶ ἕνα ἑξωτερικῶν καὶ ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Γαλλίας. Ἡ νεαρὰ Ρωσὶς δεσποινὶς Βιλημπουτσέιτις διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς ἐγένετο δεκτὴ ὡς ὑπότροφος ἱατρός τοῦ ἐν Παρισίοις κεντρικοῦ νοσοκομείου. Διὰ τὸν διαγωνισμὸν ἐξωτερικῶν δοκίμων ἱατρῶν τοῦ Νοσοκομείου ἐπαρουσιάσθησαν ἡ δεσποινὶς Χερχεβέσκη Πολωνίς καὶ ἡ δεσποινὶς Καλαποθάκη Ἑλληνίς καὶ αἱ κ.κ. Πιλέ, Βιχτανιέ, Βαλαβάν καὶ Σλότσκα.

Ἡ πρώτη τῆς τῆς ἐν Χιλί. Ἡ δεσποινὶς Ἐρνεστίνα Περρέξ πτυχιούχος ἱατρός τοῦ Σαντιάγκου ἔλαβε πρὸ ἐνὸς ἔτους τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἱατρὸν. Ἐγκατασταθεῖσα ἐν Βαλπάραιζῳ ἀπέκτησε πλουσιωτάτην πελατείαν, διακρινομένη μεταξὺ τῶν αὐτῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐξασκούντων τὴν ἱατρικὴν συναδέλφων της ἀνδρῶν.

Ἡ γυνὴ ἐργολάβος σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἐπεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τῆς Μις Ἑλλὲν Γισοῦρτς μηχανικὸς ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς 100 χιλιομέτρων ἐν Νεακάτ. Ἡ αὕτη κυρία πρὸ δύο ἐτῶν ἀκριβῶς ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν λιμένος, ἣν ἐπέτελεσε μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας.

Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ Ἀκαδημίᾳ. Ἡ καλλιτεχνικὴ Ἀκαδημία τῆς Κοπεγχάγης ἀνέφετε πρὸ ἐνὸς μηνὸς τὰς θύρας τῆς πᾶσαν γυναῖκα ἐπιθυμοῦσαν νὰ καταταχθῆ ἐν αὐτῇ.

Προκήρυξις τῆς χήρας αὐτοκράτειρας τῆς Κίνας. Ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ διαδόχου τῆς Κίνας 1705 τὴν ἡλικίαν ἡ αὐτοκρατορικὴ μήτηρ αὐτοῦ ἐξέδοτο τὴν ἐξῆς προκήρυξιν. «Ἐπειδὴ ὁ αὐτοκράτωρ εἰσηλθεν ἤδη ἐν ὅλῃ τῇ θεῖᾳ αὐτοῦ Μεγαλειότητι, ἡμεληροδόγησεν αὐτῷ ὁ Μέγας καὶ Παντοδύναμος Πατήρ του καὶ ἀνα-

κηρύσσεται σήμερον κραταῖος αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἔχει ἀνάγκην συντρόφου ἐκλεκτῆς καὶ ἐξ ὑψηλοῦ γόνου, ἵνα συμβουλεύῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ ὑψηλῶν καθηκόντων, ἐκτελεθῆ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἀποστολῆς ὡς αὐτοκράτειρας καὶ ἐπιβοηθῆ αὐτὸν ἐν τῇ ἐξασκῆσει τῆς ἀρετῆς.

Ὡς τοιαύτη ἐξελέγη ἡ Γε-χο-να-λά κόρη δεκαπενταετίου τοῦ γενικοῦ τοποτηρητοῦ Κουέι-Σιάν, ἐνάρετος, καλοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀμέμπτου ἀγωγῆς.

Διατάττομεν ὅθεν, ὅπως ἐπονομασθῆ Ἀὐτοκράτειρα. Διατάττομεν ἐπίσης, ὅπως ἡ δεκαπενταετίς Για-τά-λα θυγάτηρ τοῦ Χάν-Σου προσληθῆ ὡς σύνευνος ἡς τάξεως τοῦ υἱοῦ Ἡμῶν καὶ Σεβαστοῦ τῆς Κίνας αὐτοκράτορος καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς Για-τά-λα δεκατριετίς λάβῃ ἐπίσης τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ θέσιν. Ὁ νέος δεκαπενταετής αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ὀνομάζεται Χουάν-πλίβ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΥΠΟ ΚΑΛΙΠΡΟΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

(Συνέχ. ἴδε προηγ. φύλλον)

Ἡ γυνὴ ἐν Ἀραβίᾳ.

Ἡ ἄραψ γυνὴ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις. Ἡ ποίησις, ἡ καλλιτεχνία καὶ ἡ γυνή. Ἄσχητὰ σύζυγος τοῦ προφήτου καὶ προστάτις τῆς ποιήσεως. Αἱ τέσσαρες σοφαὶ τῆς ἀρχαίας Ἀραβίας. Αἱ ἄραβες γυναῖκες ἐν τῷ οἰκογενειακῷ βίῳ. Ἡθὴ καὶ ἔθιμα. Γέννησις, μνηστῆται, γάμος, ἐλευθερία τῆς γυναικὸς περὶ τὴν ἐκλογὴν συζύγου. Παράδοξοι ἰδέαι περὶ τῆς καλλονῆς καὶ ἀσχημίας τῶν γυναικῶν. Ἐρωτικὸν Ἀράβων. Τιμωρία τοῦ προδότου ἢ τῆς προδότιδος. Προνόμια τῆς γυναικὸς. Γυναῖκες μεγαλοφρεῖς: Ταμπανά σύζυγος τοῦ Χάν. Σαββά βασίλισσα τῆς Ἰεμένης.

Σπουδαιοτάτη ἐπίδρασις τῆς γυναικὸς ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου τῶν Ἀράβων. Σκοπὸς καὶ ὄρισμός τῆς οἰκογενείας. Ἰσοῦς δικαιωμάτων μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Γέννησις κόρης. Βάρβαρον ἔθιμον: Ἐνταφιασμὸς ζώντων ὀφθαλμῶν τέκνων. Σαῖδ καταργῶν τὸ ἔθιμον τοῦτο. Γυναικεία βιομηχανία ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ. Γυνὴ τὸ ἔθιμον τοῦτο. Γυναικεία βιομηχανία ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ. Γυνὴ ἡ ἄραψ ταπητουργὸς καὶ ὑφάντρια. Ἡ μάγισσα γυνὴ ἐν Ἀραβίᾳ.

2 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 2

Η ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ κόρη ἤκουσε μακρόθεν τὰς ὕλακας τοῦ πιστοῦ κυνός των. Ἐξέλθοῦσα τῆς οἰκίας ἔσπευσεν εἰς προϋπάντησιν τοῦ γέροντος πατρός της, πρὸς ὃν διηγήθη τὰ διατρέγοντα.

Τρέξτε νὰ δώσης εἶδῃσι ἴστα παληκάρια, εἶδὲ μὴ χαθήκαμε.

Τέτοια ὦρα, τέτοια λόγια. Τὰ παληκάρια τράβηξαν ἴσ' ἀπάνω καὶ τὰ πόδια μου δὲν βαστοῦν ὡς ἐκεῖ. Ὡστε νὰ πάω καὶ νὰ ρθῶ θὰ ξημερώσῃ. Πόσοι εἶναι, ἠρώτησεν ὁ πατήρ, μὴ δυνάμενος νὰ κρύψῃ τὴν ἀνησυχίαν του.

Τρεῖς, ἀπήντησεν ἡ νῆς, γιὰ τὴν ὦρα. Μὰ ὡς τὸ πρῶτον πόρως ξέρει τί θὰ τρέξῃ!

Νὰ σοῦ πῶ, παιδί μου. Δέντε πάρε τὴ μάνα σου καὶ ἀκολοῦθατε μου ἴστο βουνό.

Μπράβο σου! πατέρα καὶ δὲ λογαριάσεις πῶς ἂν το' ἀφήσωμεν ἐδῶ, πρὶν φωτίσῃ θὰ ρθῶν κι' οἱ ἄλλοι καὶ θὰ μπλοκάρουν τοὺς χριστιανούς καὶ τὰ γυναικόπεδα ποῦναι κρυμμένα στὴ σπηλιά καὶ δὲ θ' ἀφήσουνε ρουθοῦνι.

Κι' ἂμ ἦντα νὰ κάμωμενε, κοπελιά μου, εἶπεν ὁ γέρον ἀναστενάζων.

Ἐπίδρασις τῆς γυναικὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ πολέμου. — Παράδοξις ἐπὶ τοῦ βίου τῆς βασίλισσας Μουτατζαροδά. Ἡ ἄραψ γυνὴ δούλη. Δούλαι ἐξοχοὶ αἰδοί. Ἡ δούλη μήτηρ. Ἐπιτροπὴ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ τέκνου της. — Ζηλοτυπία παρὰ τοῖς Ἀραβ. Κανὰ ἡ πρώτη γυνὴ ἡ ἀσπαζομένη τὸν Μωαμεθανισμόν.

Παραδόσεις Ἀραβικαὶ περὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Μαρία. — Γέννησις τοῦ Ἰησοῦ. — Τὸ δένδρον τοῦ φοίνικος καὶ τὸ οἶνόπνευμα. — Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Μαρία ἐπὶ τοῦ ὄρους Λιδάου. — Θάνατος τῆς Μαρίας. — Τὰ ὄφρα καὶ οἱ ἄγγελοι. — Αἱ μητέρες τῶν πιστῶν. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Ἡ ἄραψ γυνὴ ἐν τῇ Μωαμεθανικῇ θρησκείᾳ.

Τὸ Κοράνιον καὶ ἡ γυνή. — Ὁ Μωάμεθ ὑποδιβάζων τὴν γυναῖκα εἰς δούλην καὶ σκεῶς. — Ἐρως τοῦ Μωάμεθ πρὸς τὰς γυναῖκας. — Πολυγαμία αὐτοῦ. — Συστηματικὴ ἴδρυσις τοῦ γυναικωνίου. — Ἐπιμιξία πιστῶν μετ' ἀπίστων. — Ἐρως τοῦ Μωάμεθ πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ Σιρίαν θυγατέρας εὐγενοῦς Κόπτου. — Γάμος αὐτοῦ μετὰ τῆς Μαρίας. — Σκηναὶ ζηλοτυπίας ἐν τῷ γυναικωνίῳ τῆς Μωάμεθ. — Τὸ ἔθον κεφάλαιον τοῦ Κορανίου, συναρτῶν πρὸς περιορισμὸν τῶν ζηλοτύπων γυναικῶν τοῦ Μωάμεθ. — Προνόμια τοῦ προφήτου. — Ἡ γυνὴ ἀπέναντι τῆς θρησκείας. — Ἡ εἰσεσθὴς Ραβιά καὶ ἡ δούλη αὐτῆς Ἀβδά. — Αἱ διάσμοι τοῦ Ἰσλαμισμοῦ γυναικῆς.

Αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς πολέμοις. Ἀσχητὰ χήρα τοῦ Προφήτου βασίλισσα καὶ πολέμαρχος. — Γυνὴ σώζουσα τὴν ζωὴν τοῦ Μωάμεθ. — Δαλημέ. Δαζά. Ραζαλά ἠρωίδες.

Ἡ γυνὴ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. Ἡ γυνὴ δούλη τοῦ ἀνδρός. — Ὁ ἀνὴρ κακοποιῶν καὶ βασανίζων τὴν γυναῖκα. — Ἡ δὲ ἀπειθασιάζων γυναικῆς ἐκλογὴ τῆς συζύγου. — Μνηστῆται, γάμοι, ἕθιμα καὶ ἔθιμα. — Κρίσις περὶ τῆς καλλονῆς τῆς μνηστῆς, προηγούμεναι τοῦ γάμου. — Χαρακτηρισμὸς τῆς καλλονῆς παρὰ τοῖς Ἀραβ. — Σύζυγος σκληροῦ καὶ σύζυγος ἐπιεικέως. — Ἡ γυνὴ ὡς μήτηρ μητρικαὶ συμβουλαί. — Πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῆς γυναικὸς. — Κατὰ σοφὴ συγγραφεὺς καὶ διάσημος ῥήτωρ. — Ἡ ἐν Βαγδάτῃ σχολὴ αὐτῆς. — Οἱ μαθηταὶ αὐτῆς. — Μελέται αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἔρωτος καὶ ἐπὶ τῆς

Ἡ κόρη ἔστη σύννοος. Ἄν δὲν βαστοῦν τὰ πόδια σου εἶπε πρὸς τὸν πατέρα της, τὰ χέρια σου εἶναι γερά. Τὰ χιόνια λυθνοῦνε, ἡ βροχὴ βοήθῃ καὶ τὸ ρυάκι μεγαλύνει ἀπὸ ὥρας εἰς ὥρα. Ἐγώ πάω νὰ δώσω εἶδῃσι στὰ παληκάρια. Πάρε ἀπὸς σου τὴ σαλιδίκα καὶ ἀνοίξε χαντάκι ὡς ποῦ νὰ φέρῃς τὸ νερὸ ὄξω ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἀνοίξε τὴν τρύπα τοῦ κατογιεῖο καὶ ἄς τοὺς μουσαφίριδες νὰ δροσερέψουνε, ὥστε νὰρθῶ.

Ὁ πατήρ ἠνόησε πάραυτα τὸ στέδιον τῆς κόρης, βλέμμα δὲ εὐχαριστήσεως ἐξωγραφῆθη ἐπὶ τοῦ ἠλιοκαοῦς καὶ ἐρρυτιδωμένου προσώπου του. Νῆφρ πικρὰ ἐκάλυπτον τὸν ὀρίζοντα, δὲ οὐρανὸς ἦν καταμέλανος καὶ πικρὴ βροχὴ ἐξηκολούθει πίπτουσα καὶ καθιστώσα τὸ ἔδαφος ὀλισθηρὸν καὶ βορβορώδες. Ἡ κόρη ἔλαβε τὸ ὄπλον τοῦ πατρός, ἀνήρτησεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου καὶ με βήμα ἐσπευσμένον ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ ἔρος ἀγούσαν, καθ' ὃν χρόνον ὁ γέρον μετέδαινε δειλὸς καὶ ἀνήσυχος εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν αὐτῷ θέσιν.

Ὁ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους σχηματιζόμενος χεῖμαρρος κατήρτητο ἔρημητικός, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῦ πίπτον ἀποτόμως ἀπὸ δέκα ποδῶν ὕψος ἀπετέλει ἄγριον μνηκυσμὸν, ἀντηχοῦντα εἰς τὸ ἄπειρον ὡς ἀπειλὴ τῆς κολάσεως.

Οἱ ἐν τῷ οἰκίσῳ εὐρίσκοντο εἰς ἀληθῆ ἀναστάτῳσιν. Φωναί, ὄρα καὶ βλασφημίαι ἠκούοντο ἐξερχόμεναι ἀπὸ τοῦ υπογειοῦ ὡς ἀπὸ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς, ἐνῶ ἡ γυνὴ οἰκοδόσῳσι με δόγματος συγχροουμένους ὑπὸ τοῦ φόβου καὶ τοῦ ψύχους, ἴστατο ὡς ἄγαλμα παρὰ τὴν θύραν ἀναμένουσα τὴν τῆς κόρης ἐπιστροφὴν. Μεθ' ὅλον τὸ ἐπικρατοῦν ἐκεῖνο σκότος ἅπαν τὸ σῶμα τῆς γυναικὸς ἐφάνη ἐμψυχωθῆν ἅμα τῇ τοῦ ἀνδρός ἐμφανίσει. Διὰ

ήθικης αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἐπιρροῆς. — Ζωμπετὶδὰ ἐν-
 θουσιώδης λάτρης τοῦ Κοραίνου. — Φιλοσοφία αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σφύ-
 γικου ἔρωτος. — Τακτὰ διάστημα ποιήτρια. — Οἱ σφοδρὸι καὶ οἱ προ-
 φῆται κατὰ τῆς γυναικός. — Αἱ Ἀραβὲς ἐταίραι.
 Βασιλεῖα τοῦ Μαμουῦν: Ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῶν Ἀραβῶν.
 Σοφὰ γυναῖκες τοῦ Μαμουῦν. — Πτωχὴ χωρική ἀ. σύζυγος αὐτοῦ —
 Ἡ διασημὸς Βουρανὴ: αἱ καλλιτεχνικαὶ καὶ φιλολογικαὶ ἐσπερίδες
 αὐτῆς. Περιπέτεια αὐτῆς. Γάμος μετὰ τοῦ Βασιλέως. Ἡ εἰκοσαή-
 μερος τελετὴ τῶν γάμων. — Μελέτη ἐπὶ τῆς γυναικός καὶ ἐπὶ τῆς ἡ-
 θικῆς καὶ πνευματικῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς παρὰ τοῖς Ἀραβί.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Θ. Μ. Ἀθήνας. Δέχεται τις καὶ προσφέρει δῶρα εἰς πᾶ-
 σαν ἡλικίαν. — Κον Δ. Κ. Κωνσταντῶν. Καλῶς· συμμορφούμεθα
 ὀδηγίαις σας. — Καν Β. Εὐ. Ἀδριανούπολιν. Ἐλήφθη ὠραιότατον
 δημοσιεύμενον γράφομεν. — Καν Β. Κ. Νικολάϊεφ. Συμμορφούμεθα
 ὀδηγίαις σας. — Καν * * * Ἀθήνας. Εἴμεθα ὡς ὑμεῖς θιασώτιδες τῆς
 ἐγγυρίου βιομηχανίας καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀριστοτεχνιμάτων τῆς κ. Σπάρ-
 τῆς Καρασταμάτη. Τότε μόνον ὅμως θὰ συμβουλευόμεθα ἐν νυκτικῶν
 κάλυμμα, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, τὴν ἀραχνοειδῆ μπόλιαν καὶ ὑπο-
 κάμισον τὸ ἐγχώριον μεταξωτόν, ὅταν αἱ διαποιονίδες ἐπιδοθῶσιν εἰς
 τὴν ὑφαντικὴν. Διότι ἄλλως ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ καθημερινὴ χρῆ-
 σις τῶν πολυτίμων αὐτῶν ὑφασμάτων. — Καν Μ. Σ. Σαράντα Ἐκ-
 κλησιαίς. Τὰ χρήματα ἐλάθωμεν, ὅχι ὅμως καὶ ἐπιστολήν· συνεπῶς
 ἠγνοοῦμεν πόθεν προήρχοντο. — Κον Ι. Π. Σαμφούντα. Οὐδεὶς ἐδω-
 κεν ἡμῖν ποτε τοιαύτην ἐντολήν. — Καν Ε. Κ. Καλάμας. Δὲν εἶναι
 ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήτε τὴν ἐπισκεπτομένην σας κυρίαν, ἀφοῦ ἡ εὐ-
 χαρίστησις εἶναι ἀμοιβαία. — Σεβασμ. Γρ. Γ. ἀρχ. Βουδαπέστην.
 Εὐγνωμοῦμεν ἀπὸ καρδίας γράφομεν. — Κον Π. Μ. Γαλαξείδιον.
 Εὐγνωμοῦμεν δι' εὐγενῆ μέριμναν ἅμα τῇ ἐκτυπώσει τοῦ κατα-
 στικτοῦ τοῦ Ὑμεναίου ἀποστέλλομεν. — Καν Μ. Κ. Χίον. Ἡ συντα-
 γὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη ἤδη· καθαρῶς τετὰ ἐκ λευκοῦ μαλλίου ἀντικει-
 μένα, τρίβουσα αὐτὰ δι' ἀλεύρου καὶ ἐντὸς ἀλεύρου. — Κον Ι. Χ.
 Ἰθάκην. Σώματα ἀποστέλλονται. — Καν Μ. Κ. Σαμανούτ. Συμ-
 μορφούμεθα ὀδηγίαις σας. — Καν Οὐ. Β. Κέαν. Ἐλήφθη νέα ἐν-
 νεγράφη. Νὰ ἀποστείλωμεν ὕδατογραφίαν ἢ θὰ ληφθῆ ἑνταῦθα; —
 Κον Δ. Α. Γαργαλιάνους. Ἐλήφθη εἰκὼν ἀπεστάλη. Τεχνουργικὰ
 μόνον 25 λ. Ὑπόλοιπον εἰς διάθεσίν σας. — Καν Ξ. Μ. Πύργον.
 Ἐλήφθη ἡ εἰκὼν εἰς τὴν διάθεσίν σας. — Καν Α. Σ. Ἀθήνας.
 Ἐλήφθη συνδρομητρία ἐνεγράφη. Στείλατέ τι καταλληλότερον. —
 Κον Δ. Κ. Μιτυλήνην. Τὸ ἐν λόγῳ Νομικὸν σύγγραμμα παρὰ τῶν
 αὐτῶσε ἀντιπροσώπων μας. — Καν Δ. Μ. Πάτρως. Εἰκόνας δίδομεν

νευμάτων δὲ μᾶλλον ἢ διὰ λόγων συνεννοηθέντες, ἐλαβεν ἕκα-
 στος ἐξ αὐτῶν ἀνά μίαν σκαπάνην καὶ ἐπεδόθησαν ἡσύχως
 καὶ μετὰ προσοχῆς εἰς τὸ ἔργον.

Καὶ ἐβλεπε τις τὰ δύο ἐκεῖνα σκέλεθρα ἐσηκμμένα ὑπὲρ
 τὴν γῆν, καὶ μετὰ τόσης προφυλάξεως κινουντα τὴν σκαπάνην,
 ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν προκύπτων θόρυβος
 ἐθάπτετο ὑπὸ τὴν ἀπειλητικὴν τοῦ ὀρηκτικῶς καταπίπτοντος
 ρυακὸς ὀρμῆν. Καὶ ὁ αὐλαξ ἐξετείνετο ὀλονὲν καὶ τὸ κατα-
 πλημμυροῦν ὕδωρ ἐκάλυπτεν ἤδη τοὺς πόδας τῶν γερόντων
 μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Αἱ φωναὶ τῶν ἐν τῷ ὑπογίῳ καθί-
 σταντο ἤδη ἀπειλητικώτεροι, τρομεροὶ δὲ καὶ ἐπανειλημμένοι
 κύβοι ἠπειλοῦν τὴν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὑποχώρησιν
 τῶν σεσαθρωμένων ἄλλως τε σανίδων κάτωθεν τῶν ὀπίων ὡς
 ἐν παγίδι εἶχον συλληφθῆ οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι ἄνδρες.

Ἡ γραῖα ἐμορμούριζε διὰ μέσου τῶν ὀδόντων τῆς τὴν μο-
 ναδικὴν προσευχὴν, ἣν εἶχε μάθει ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας
 τῆς, ἐνῶ ὁ γέρον ἐβλεπε μὲ θριαμβευτικὸν βλέμμα τὴν ἐντὸς
 μικροῦ πλημμύραν τοῦ οἴνου του, τὸν καταποντισμὸν τῆς μόνης
 ἐπὶ τῆς γῆς περιουσίας του. Θὰ κολυμπήσουνε θὰ κολυμπή-
 σουνε οἱ φίλοι, ἔλεγε πρὸς τὴν γραῖαν γελῶν σατανικῶν γέ-
 λωτα.

Καὶ ὄντως μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν δύο μεγάλοι
 λίθοι χρησιμεύοντες ὡς κατώφλιον τῆς θύρας ἀπεσπῶντο τῆς
 ὀπῆς ἣν δίκην φεγγίτου ἐκάλυπτον καὶ τὸ ὕδωρ μεθ' ὀρμῆς
 ἀξάνουσης πάντοτε ἐπιπτεν ἐντὸς τοῦ ὑπογείου. Οἱ ἐν αὐτῷ
 κεκλισμένοι ἄνδρες ἐγένοντο μακιδῶδες. Οἱ ἄγριοι ἀλλαγαμοὶ
 αὐτῶν ἐθάπτοντο ὑπὸ τὸν θόρυβον τοῦ ὀρηκτικῶς εἰσερόντος

πρὸς τὰς ἀνανεούσας τὴν συνδρομὴν καὶ προπληρονοῦσας αὐτὴν ἐπὶ
 τῇ αἰτίσει των. Διὰ τὰς νέας συνδρομητρίας προσφέρομεν ἐπίσης
 ἐπὶ τῇ αἰτίσει των. — Καν Αἰ. Κ. Σμύρνην. Ἐνεγράφατε νέας,
 ἀλλὰ δὲν προπληρώσατε τὰς συνδρομὰς των κατ' εὐθείαν πρὸς ἡμᾶς.
 Συμμορφούμεθα πρὸς τὴν εἰδοποίησίν μας. Καν Ε. Εὐ. Ἀμρῖσαν.
 Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. — Καν Κ. Κ. Ναύπλιον. Εἶναι ἀδύνατον
 νὰ ἀπαντήσωμεν πρὸς ὅλας ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος· ὁ καθεὶς μὲ τὴν
 σειράν του. Ἐλήφθη εἰκὼν ἀπεστάλη.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Συμβουλή. Ἐνόσω ὑπάρχουσι σέλινκα, καρότα, λάχανα, κοκκίνο-
 γούλια, κόπτετε τοιαῦτα εἰς λεπτότατα καὶ ἐπιμήκη τεμάχια. Βρά-
 ζετε πάντα ταῦτα ἐντὸς ἀλατισμένου ὕδατος, περᾶτε ἀπὸ τὸ τρυπη-
 τὸν καὶ στεγνόνετε εἰς τὸν ἥλιον, τὸ θέρος ρίπτετε ἐν κοχλιάριον ἐκ
 τῶν ἐξηραμένων τούτων χόρτων εἰς τὸν ζομόν σας, ἵστις εἶναι γευ-
 σικὸς καὶ ὑγιεινότερος.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Γλυκίσμα ἐκ γεωμήλων Βράζετε τὰ γεώμηλα μετὰ φλοιοῦ λε-
 μονίου, ζυμώνετε καὶ περᾶτε διὰ τοῦ τρυπητοῦ. Ἐὰν ἔχητε 1)2
 γεωμήλων, ἐργάζεσθε ἰδιαίτερος 100 ὄρ. βουτύρου φρέσκου, τὸ
 ὅποιον ἀναμιγνύετε μετὰ τῶν γεωμήλων. Εἰς τυτὸ προσθέτετε ἐκ
 διαλειμμάτων 100 ὄρ. γάλακτος καὶ 150 ὄρ. ζάχαριν καὶ ζυμό-
 νετε καλῶς. Κτυπάτε τὰ κίτρινα 4 ὠν καὶ ἰδιαίτερος τὰ λευκά,
 ἕως οὐ ἀποτελέσωσιν ἀφρὸν ἀναμιγνύετε μὲ τὰ ἀνωτέρω. Ἐὰν ἔχητε
 φόρμαν ἀλοιφετε αὐτὴν διὰ βουτύρου, ἀλευρόνετε καλῶς, γύνετε τὸ
 μίγμα σας καὶ στέλλεται εἰς τὸν φούρνον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. κ. συνδρο-
 μητρία ὅτι ὁ κ. **Γρ. Καλογερόπουλος** ἐπανοεῖν ἀντι-
 προσωπεύων τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν».

Παρακαλοῦνται δὲ αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. κ. συν-
 δρομητρία ἡμῶν, αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἦναι συνδρομητρία
 καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ πληρώσωσι τὴν ἐτησίαν συνδρο-
 μὴν των πρὸς τὸ ἐν Γαλατῆ Βιβλιοπωλεῖον τῶν **Ἀδελ-
 φῶν Δεπάστα**, ἢ νὰ ἀποστείλωσιν αὐτῇ κατ' εὐθείαν
 εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ὕδατος, ὅπερ ἐντὸς δέκα λεπτῶν κατέκλυσε ἐντελῶς τὸν ἄ-
 θλιον ἐκεῖνον λάκκον.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ τοιαύτοντα ἄνδρες μὲ ὕψος ἀρειμά-
 νειον, ὀπλισμένοι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν περιεκύκλουν τὸν
 οἰκίσκον, ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῆς νεκρᾶς κόρης, ἥτις ἐκ τοῦ δρό-
 μου ἐξηνητημένη μετὰ βίας ἐκρατεῖτο εἰς τοὺς πόδας τῆς.

Ἡ ροδόχρους ἠὼς ἤρξατο ἤδη νὰ προσβάλλῃ ὀπισθεν τοῦ
 βουνοῦ τὴν δειλὴν καὶ συνεσταλμένην ὄψιν τῆς καὶ ἐὰν ἐν τῷ
 χωρίῳ ἐκεῖνῳ ὑπῆρχεν ἀλέκτωρ ἤθελε βεβαίως τονίσει τὸ ἐξε-
 γερτήριον ἄσμα του, εἰδοποιῶν τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τῆς ἐμ-
 φανίσεως τῆς δειλῆς του φίλης. Ἡ βρογὴ εἶχε καταπαύσει καὶ
 ἡ φύσις ἐφαίνετο ἀναπαυομένη ἐκ τῆς διημέρου ἐκεῖνης κοπια-
 στικῆς ἐργασίας τῆς.

Οἱ νεοελθόντες ὑπέκοντες εἰς τὰς διαταγὰς ἀνδρῶς με-
 σῆλικος ὅστις ἐφαίνετο ἀνώτερος τῶν λοιπῶν περικύκλωσαν
 τὸν οἰκίσκον, τέσσαρες δὲ τούτων εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ. Ἡ βα-
 ρεῖα λίθος μετεκυλίσθη ἀπὸ τῆς καταπακτῆς ἐκεῖνης θύρας
 καὶ ὑπὸ τὸ ὑποφῶσκον τοῦ λυκαυγοῦς φῶς θέαμα κωμικοτρα-
 γικὸν ἐράνη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παλληκαριῶν. Τὸ ὑπό-
 γειον εἶχεν ἐντελῶς πλημμυρησεῖ, οἱ ἐν αὐτῷ δὲ ἄνδρες ὠχροὶ
 μὲ ὀφθαλμοὺς ἐξωγκωμένους, βεβρεγμένοι μὲ ὀδόντας συγ-
 κρουμένους ὑπὸ τοῦ ψύχους, μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων ἠ-
 τένιζον πρὸς τὰ ἄνω. Ἐνῶ δὲ οἱ εἶχον συσσωρευθῆ ὑπὸ τὴν
 θύραν πλέοντες καὶ προσπαθοῦντες νὰ στηριχθῶσιν ἐπὶ τῶν
 ἐπίσης πλέοντων πίθων καὶ βαρελῶν, ἐβύθισαν τὰς κεφαλὰς
 των ἐντὸς τοῦ ὕδατος, εὐθὺς ὡς διεσταύρωσαν τὸ βλέμμα
 των μετὰ τῶν τεσσάρων ἀνδρῶν. (Ἀκολουθεῖ)